

[Freddy Madsen.]

stærkt i undervisningsudvalget, for det skulle gerne have konsekvenser allerede fra 1. august 1974. De to opfattelser kan, sådan som de er fremsat her, naturligvis ikke bringes til at harmonere. Man må nok konstatere, at hverken undervisningsministeren eller fru Ritt Bjerregaard har så megen forbindelse til overhuset, at de er informeret om, hvad sagen faktisk drejer sig om; så må vi jo vente, indtil folk, der ved det, vil bestige talerstolen og fortælle os det.

Hvordan man vurderer demonstrationer, kan naturligvis kun bero på et subjektivt skøn. Må jeg minde om, at hr. Per Hækkerup her forleden meddelte tinget, at en af årsagerne til, at man ikke ville være med til indefrysningen af dyrtidsportioner eller noget, der lignede det, var de konsekvenser, det kunne få for roen på landets arbejdspladser. Der er altså nogle, som også mener, at demonstrationer har en vis betydning.

Det, vi kan konstatere i denne sag, er altså, at hverken undervisningsministeren eller fru Ritt Bjerregaard mener, de har nogen betydning. Det vil stort set sige, at man blæser på de titusinder af unge rundt omkring på undervisningsstederne, der i denne situation meget klart har udtalt sig om, hvordan de mener denne sag skal gribes an. Det kan man naturligvis vælge at se bort fra, men det vil næppe være klogt i det lange løb.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg skal gøre det ganske kort, for jeg er klar over, at man kan blive ved at bore i en hel masse spørgsmål, som vi overhovedet ikke kan gøre færdig i dag.

Jeg vil gerne sige til både fru Edele Kruchow og hr. Hans Toft: venstre har fremlagt sine synspunkter. Det har vi ikke lagt skjul på, det er de tanker, vi har ment skulle frem. Vi har også måttet erkende, at der er andre tanker her i folketinget. Vi vil gerne være med til at se på disse ting. Det er det, vi skal bruge tiden til i undervisningsudval-

get. Jeg vil gerne presse på, så arbejdet kan gøres hurtigt i undervisningsudvalget, men jeg vil ikke presse på, så det bliver gjort på en uforsvarlig måde. Det kan ingen af os være tilfreds med. Hr. Hans Toft ved udmærket godt — jeg kan se, han sidder og skriver ned, så han kommer sikkert herop igen — sådan som arbejdet foregår herinde i folketinget, sker det meget ofte, når man har arbejdet med problemerne i de forskellige udvalg, at der kommer ændringsforslag til det lovforslag, man arbejder med. Ingen kan ved første behandling sige, hvordan man stemmer, den dag man går til anden eller tredje behandling. Der kan ske forskellige ting undervejs. Det ved ingen af os i dag.

Hr. Ingolf Knudsen efterlyser en debat om de langsigtede perspektiver i uddannelsen. Den kommer jo. Vi har lovet en redegørelse vedrørende de højere uddannelser på baggrund af perspektivplanredegørelsen. Denne redegørelse skal sendes til udtalelse i det centrale uddannelsesråd, og når det er overstået, så kommer der en redegørelse, og vi får en debat om disse spørgsmål her i folketinget.

(Kort bemærkning).

Edele Kruchow (RV):

Jeg må forstå ministeren på den måde, at den korte frist for lovforslagets behandling vedrørende lånenes placering, det er ikke noget nyt. Når man altså fra det øjeblik, man fremsatte lovforslaget, har kendt denne frist, vil jeg spørge, om ministeren så vil koncentrere arbejdet i udvalget om den side af sagen. Så kan vi altid hen på foråret og til efteråret tage fat på de mere langsigtede problemer, som er meget interessante, og som fru Ritt Bjerregaard og andre var interesseret i. Jeg vil altså meget gerne vide, om venstre vil bruge sin indflydelse i uddannelsesudvalget til at koncentrere arbejdet om det, vi troede vi først og fremmest skulle tale om her i dag.